L'afició aprova amb nota

?Tot i que es van repetir les llargues cues per entrar, l'estadi signa una gran entrada i l'equip sent el caliu de la graderia

L'afició aprova amb nota

«L'afició ha estat de 12 sobre 10». Va puntuar Machín, fent de jutge, l'actitud d'un públic que es va deixar la gola a l'estadi. No n'hi havia per a menys. Al sorià no li havia agradat veure l'actitud de la seva gent uns dies enrere contra el City, però ahir va quedar meravellat. Tocava debut a Primera i calia estar a l'altura. Hi va estar l'aficionat, fidel tot i ser un 19 d'agost, deixant d'una banda la platja o qualsevol escapada per ser a Montilivi. Estrenava el camp un nou aspecte; una fesonomia de Primera, amb l'ampliació de les graderies de Gol Nord i Preferent. Un escenari que feia patxoca. No tant a l'altura va estar la logística. Si dimarts, en el Trofeu Costa Brava, hi havia hagut queixes de la gent per les llargues cues i també les multes de trànsit, anit aquesta faceta tampoc va aprovar amb nota. Difícil tenir a tothom content en la primera cita de l'any a la màxima categoria.

Quedava encara temps per al matx, però a Montilivi ja s'hi ensumava un cert caliu. La gent, com va passar dimarts, es va haver d'armar de paciència per aparcar; els més previsors van preferir l'autobús. I a d'altres, ja els va convèncer fer servir les cames. De mica en mica, l'aglomeració de gent es va fer evident. Semblava un partit de play-off d'ascens, d'aquells que el club s'havia acostumat a viure massa sovint. Va arribar el Girona el primer. L'autocar va ser rebut amb aplaudiments i els jugadors, mentre anaven enfilant cap a l'entrada principal, eren animats pels seguidors. Sobretot Mojica, Marlos i Bernardo, als qui una petita representació de colombians els va encoratjar amb una bandera del seu país. Poca estona després, ho va fer l'Atlètic, seguint el mateix ritual. Griezmann [/esports/futbol/primera-divisio/atletico-de-madrid/antoine-griezmann.html], naturalment, va ser el més aclamat per l'afició matalassera, força present.

Mentre els representants dels mitjans de comunicació buscaven la seva nova ubicació a Preferent i feien la pertinent caminada, les cues s'anaven acumulant als accessos. Aquí, de nou, el club no va estar del tot encertat. El malestar, les queixes i també les crítiques, no van trigar a aparèixer. No va obrir l'estadi les seves portes fins que quedava una hora per al partit; llavors ja hi havia un munt de gent esperant. La mateixa gent que va haver de patir pels pocs accessos i el lent funcionament dels torns. Més de mitja hora i fins i tot tres quarts d'espera van haver de patir molts. Un cop a dins, els que localitzaven el seu seient ho feien trobant-se amb un àlbum de cromos i uns aplaudidors. Calia fer ambient. I n'hi va haver des del primer moment. Ovació per a Iraizoz i Bounou a l'hora d'escalfar; xiulets per quan ho van fer els porters rivals. Escridassada a l'Atlètic mentre voltava per la gespa i una cridòria digna de les grans ocasions quan el torn va ser per al Girona. En aquell moment, va sonar l'Empordà a la megafonia i el públic va acompanyar la tonada amb aplaudiments. Des d'aquí fins al final, la gent va estar amb l'equip. L'únic silenci va arribar amb el gol de Giménez. La resta, eufòria desfermada amb els gols d'Stuani, i fins i tot olés amb el 2-0 al marcador. L'empat va fer mal, però l'afició mai es va rendir. I va marxar

satisfeta. També il·lusionada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/20/laficio-aprova-nota/863002.html?utm_source=rss